

БРОЈ 1, Децембар, 2019. година

Часопис за децу

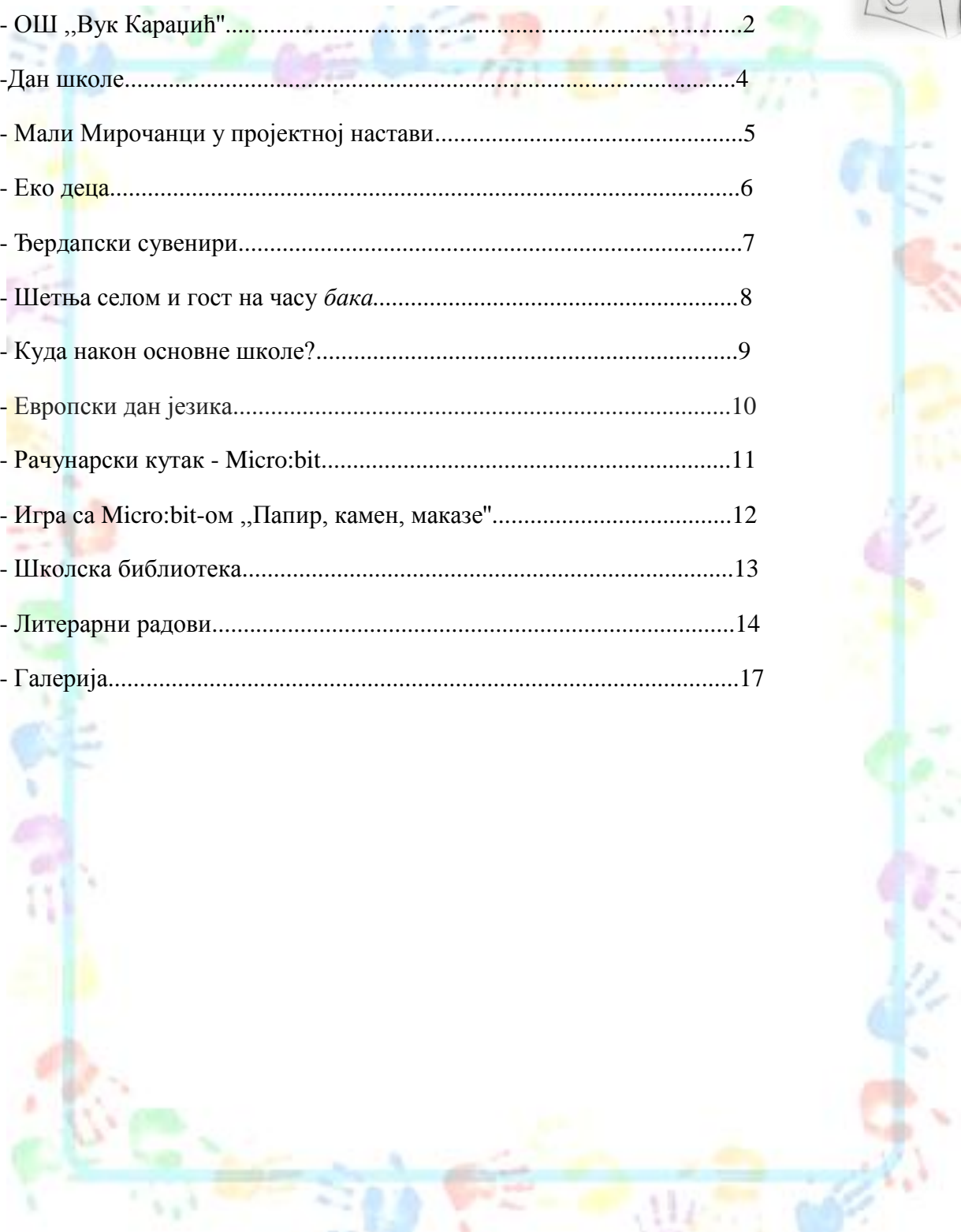

ОШ „Вук Караџић“

Доњи Милановац

САДРЖАЈ:

- Уводна реч.....	1
- ОШ „Вук Караџић“.....	2
- Дан школе.....	4
- Мали Мирочанци у пројектној настави.....	5
- Еко деца.....	6
- Ђердапски сувенири.....	7
- Шетња селом и гост на часу <i>бака</i>	8
- Куда након основне школе?.....	9
- Европски дан језика.....	10
- Рачунарски кутак - Micro:bit.....	11
- Игра са Micro:bit-ом „Папир, камен, маказе“.....	12
- Школска библиотека.....	13
- Литерарни радови.....	14
- Галерија.....	17

УВОДНА РЕЧ

Драги читаоци,

Пред вама је први број часописа „Наша школа. У овом броју ћете читати о многобројним активностима ученика, учитеља и наставника. Актуелности, занимљивости, школске вести, фотографије, дешавања све на једном месту.

„Креативности не можете уморити и потрошити. Што је више користити, она је богатија и успешнија!"

Уживајте у читању!

ОШ „ВУК КАРАЏИЋ“

Више од два века постоји основна школа у Доњем Милановцу. Поречка основна школа основана је 1807. године, заслугом устаничког војводе Миленка Стојковића, у условима велике ослободилачке борбе српског народа против Турске, у време Првог српског устанка. У револуционарним замасима истовремено се буде жеље за националним, економским, политичким, културно-образовним променама и на дунавској ади, на острву Пореч, рађа

се Поречка школа. Била је седма по реду у устаничкој Србији, а прва у Тимочкој крајини, основана годину дана пре Доситејеве просветитељске Велике школе (претеча Београдског универзитета) у Београду.

Године 1832. варошица Пореч, са истоименог дунавског острва, пресељена је низводно на обалски део Дунава. Добила је име Доњи Милановац, по кнезу Милану, сину кнеза Милоша Обреновића чијим се декретом сели и Поречка школа. Ослобођењем и развојем Србије мењају се политичке, економске и културне прилике. Мења се и сазрева свест становништва државе у повоју. У дунавској варошици, као и у другим крајевима Србије, током 19. века појављује се грађанска класа а жеља за образовањем је све већа. Ту се рађају, живе или пролазе многе значајне личности тог времена. У духу овако повољних прилика 1846. године отвара се и прва Женска занатска школа.

Век касније, 1952. године, на предлог одборника Крсте Коцића, Поречка школа у Доњем Милановцу добија ново име. У духу културних и просветних збивања у Србији, Поречка школа, тадашња нижа гимназија, добија назив „Вук Караџић” да би, већ следеће године, прерасла у осмогодишњу школу. Године 1965. Извршена је интеграција девет сеоских подручних школа (у Голубињу, Мосни, Мирочу, Бољетину, Клокочевцу, Тополници, Кулма Тополници, Копаној Главици и Штрпцу) са матичном школом у Доњем Милановцу.

Изградњом ХЕ „Ђердап 1” почетком 70-их година 20. века пресељена је по трећи пут бивша варошица Пореч, а њена основна школа такође је пресељена по трећи пут. Саграђена је и нова школа, непромењеног имена, много модернија и пространија. Основна школа “Вук Караџић” са 2000 м² је опремљена кабинетима, библиотеком са пристојним бројем књига, ђачком кухињом, физкултурном салом. Важно је поменути да школа, од 1956., има и свој интернат за ђаке. Његов смештајни капацитет је 90 места.

Дан школе је 26. октобар, а наши ученици се труде да оправдају име школе коју похађају, име човека реформатора, човека чији је рад био налик скупоценом бисеру у устајалом мору, неког ко је као лингвиста и истраживач старина, на прави начин исказао љубав према отаџбини и свом народу. Нашу школу похађао је и чувени капетан и добротвор Миша Анастасијевић.

Њено особље и њени ученици испуњавају своје обавезе и задатке. И ту нема краја. Генерације стасвају, дорастају за школу, уче у њој и завршавају је. Школа им је потребна да их припреми за живот. И деца постају људи и генерације живе. Са њима и школа. Време неумитно тече, развија људски род, мењају се генерације и једна другу замењују настављујући традицију. Мењале су се локације, мењали су се називи, али се никада није променио основни циљ: пружити што трајније и квалитетније образовање ученицима и створити од њих хумане, часне и одговорне младе људе.

ДАН ШКОЛЕ

У петак, 26.10.2018., у свечаној сали Центра за културу прославили смо 212. рођендан ОШ „Вук Караџић“.

Саставни део приредбе били су елементи којима је живот, лепота и моћ метничке и народне поезије, живост и сликовитост српског језика, музика и плес као израз енергије у нама. Посебно место на приредби заузела је наставница музичке културе, Љиљана Милићевић, која са хором увек развесели публику.

Након приредбе, радници школе и наши гости уживали су на свечаном мкокк телу којим је организован у школи.

МАЛИ МИРОЧАНЦИ У ПРОЈЕКТНОЈ НАСТАВИ

Упознали смо се са школом, просторијама у школи, правилима понашања у школи као и правилима понашања на путу од школе до куће. Дружили смо са полицајцима, правили плакате о Дечијим правима и правилима понашања. Упознали се са животом и делом Вука Караџића и уредили наше учионице.

Посета НП „Бердап“ и упознали смо се биљкама и животињама у нашем окружењу. Тада нас је снимала и екипа РТС - а. Дружили смо се и са родитељима, где су заједно са ученицима правили животиње од воћа и поврћа.

Упознали се са нашим телом, чулима и осећањима и правилима прања руку. Правили плакат са деловима тела.

Припрема за новогодишњи вашар, израда новогодишњих украса. Продаја новогодишњих украса у центру села. Разговор и разликовање годишњих доба. Игре на снегу.

Учитељице

Андријана Илић и Александра Кржановић

ЕКО ДЕЦА

Светски дан планина 11. децембар, у нашој школи, обележен је на веома креативан начин. Будући матуранти су на тренутак, одложили своје оловке и латили се мануфактуре, давно заборављеног рада. Да веште руке стварају чуда, нису ни били свесни док нису пустили машти на вољу. Одабрали су тему „Рециклажа“, покупили отпадне материјале из свог домаћинства и кренули у велику мисију „оживљавања“. Од пластичних флаша, фолија, папира, створена су права уметничка дела. Наша јелка је ове године добила ново рухо којим се може похвалити на новогодишњој модној ревији. Наши осмаци су схватили значај еколошке едукације и кренули спремни у волонтерски рад и ово је само почетак у низу планираних акција.

Наставница биологије

Бранка Настасијевић

ЂЕРДАПСКИ СУВЕНИРИ

У оквиру семинара Обука наставника у области развијања предузетничких компетенција код наставника и ученика и стварања

услова за реализацију предузетништва у основним школама, група запослених добила је задатак да са ученицима млађих и старијих разреда изради пројектни портфолио.

Учитељи и наставници заједно су са ученицима изабрали тему Ђердапски сувенири. У оквиру теме израђивали смо сувенире (магнете, подметаче, свећњаке, разгледнице, привеске, корпе за цвеће...).

Готови радови били су представљени родитељима, ученицима, колегама, суграђанима, туристима у виду продајне изложбе, у холу школе.

Новац прикупљен од продаје сувенира утрошен је за куповину обавезних наслова школске лектуре. Сарадници током реализације пројекта: ЈП „Национални парк Ђердап“, Туристичка организација Доњи Милановац, локална самоуправа Доњи Милановац и фотографска радња ФлешПек из Мајданпека.

Време
април,
године

реализације:
мај 2019.

Библиотекар

Драгана Ђорђевић

ШЕТЊА СЕЛОМ И ГОСТ НА ЧАСУ БАКА

Шетња селом 22. октобар. Мосњанска црква посвећена Сабору српских просветитеља. Наша шетња сеоским улицама привукла је пажњу

мештана. Одморили смо се у сеоском парку, испред новог Дома културе. Прешли смо мост преко наше Поречке реке. Посетили смо домаћинство Душана Димитријевића . Ту смо упознали начин гајења животиња на еко фарми. Кокошке су радо позирале за ову прилику! Пилиће и свиње смо жестоко поплашили, а псе узнемирили. У веома лепом сећању су нам остали домаћини и послужење које су припремили за нас.

Наш гост је данас била бака Славка Димитријевић. Причала нам је о томе како се некад живело. Сазнали смо да су се куће градиле од дрвета и камена, а да се цреп ручно правио од глине. У школи деца нису имала свеске, већ малу таблу и писаљку. Деца су и тада волела да играју жмурке, ћораве баке. Веома занимљиво нам је било сазнање да је бака Славкин деда правио лопту за своју унуку од кравље длаке и катрана. Длаку је сакупљао у пролеће кад краве одбацују длаку... Тако нам је причала бака Славка.

Учитељице Живанка Обрадовић и Габријела Милосављевић

КУДА НАКОН ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

Велики број основаца баш у овом периоду доноси одлуку о избору будуће средње школе и будућег занимања. Нека деца још од малена знају чиме ће се бавити и следе свој сан. Многи се одлучују на основу талента који поседују или љубави према одређеној професији. Велики број ученика има и потешкоће у доношењу одлуке чиме ће се бавити.

У оквиру Тима за Професионалну оријентацију, наши матуранти ће имати многе радионице, које ће им помоћи ради лакшег одабира за даље школовање.

У октобру, 2019. године одрађена је анкета на тему „Коју средњу школу уписати“? У анкети је учествовало 65 ученика. Већина ученика планира да упише медицинску средњу школу и гимназију.

Организован је реални сусрет са представником Националне службе за запошљавање, која је одржала презентацију занимања ученицима 8. разреда, за којим је већа потражња (суфицитарна и дефицитарна занимања).

Тим за Професионалну оријентацију
Андријана Илић, Драгана Ђорђевић,
Светлана Бузгановић,
Силвана Илић и Александра Кржановић

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА

Савет Европе охрабрује свих 800 милиона Европљана, грађана 47 држава чланица, да уче језике без обзира на године и окружење. Верујући да је језичка разноликост начин за постизање већег степена међукултуролошког разумевања и важна компонента богатог културолошког наслеђа нашег континента, Савет Европе промовише вишејезичност у целој Европи. На иницијативу Савета Европе, Европски дан језика се прославља 26. септембра сваке године од 2001. – у сарадњи са Европском комисијом.

И у нашој школи је забележен Евроски дан језика. Након најављене теме ученици су презентовали резултате свог истраживачког рада путем ППТ презентације. Једна

група је имала задатак да истражи историју и порекло Европског дана језика, друга да истражи колико језика се говори у Европи, а трећа да истражи породице језика. Четврта група која је имала задатак да истражи знаковни језик своје резултате је представила кроз скеч пропраћен видео-клипом на знаковном језику у склопу презентације.

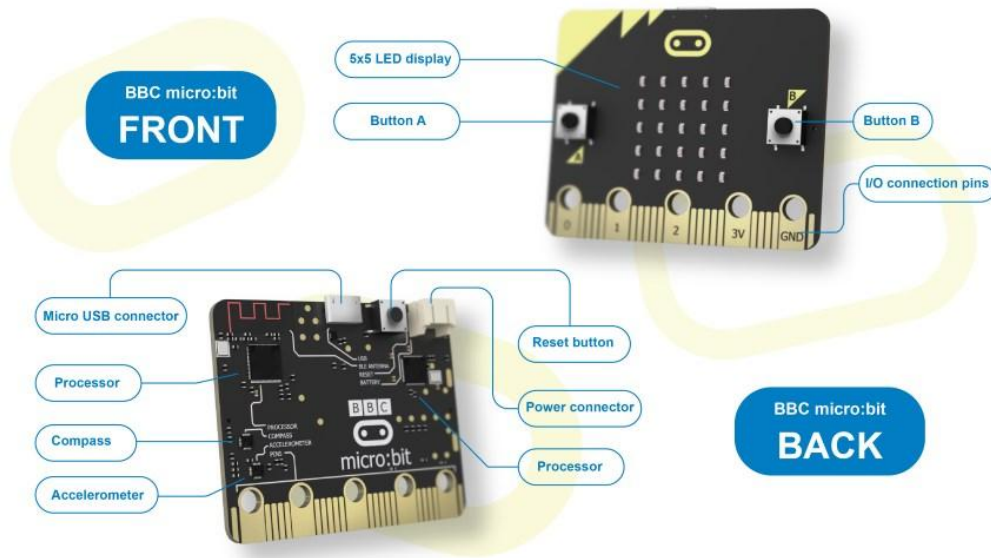
Наставници енглеског и француског језика
Снежана Драгомровић и Александар Траиловић

РАЧУНАРСКИ КУТАК - MICRO:BIT

Конференција и сајам „Нове технологије у образовању“ у организацији British Council-а донела нам је BBC-jev Micro:bit за учење програмирања. Наиме, џепна верзија компјутера са уграђеним компасом и Блуеуотх-ом поклоњена је седмогодишњацима у Британији прошле године како би кроз игру учили основе програмирања. Деца ће учити у програмима попут Microsoft Block

Editor-акоји има могућност превођења блокова у текстуални програмски језик, Python-а, Javascript-а или превлачењем блокова у Microsoft PXT.

ОСНОВНЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ МИКРО:БИТ-А СУ:

25 црвених лампица које светле, трепере и приказују игрицу или дигитално програмиран текст. Два тастера која се програмирају да би уређај служио као џојстик за играње игара или за паузирање и прмотавање песама у музичком плејеру. На самом уређају се налази детектор покрета који Блуеуотх повезивањем са Микро:бит блуе апликацијом помоћу паметног телефона приказује у ком положају се налази ваш Микро:бит. Можете и сами програмирати игрицу Папир, камен, маказе и протресањем Микро:бит-а на екрану са лед диодама појавиће се један од предмета.

Компас служи да измери покрете у степенима и покаже где се тренутно налазите а магнет може препознати одређене врсте метала. Захваљујући Bluetooth паметној технологији Микро:бит можете повезати са другим Микро:бит уређајима, паметним телефонима, таблетима, камерама и алатима. Пет инпут и аутпут водова на које можете повезати уређаје и сензоре електричним штипаљкама и управљати роботом или мотором.

Коришћењем микро:бит уређаја, ученици могу заједно да раде на решавању свакодневних проблема и одмах виде резултате сопственог рада што им даје осећај постигнућа и испуњава их задовољством. Овим радом се појачава и мотивација за додатно ангажовање у учењу и истраживању што код младих људи може изазвати интерес за иновацију и предузетништво. Проблеми које ученици желе решити употребом Микро:бит уређаја могу бити разнолики: од креирања једноставних детектора дима до решавања заиста сложених проблема око њих као што је смањење емисије угљен-диоксида.

Наставници информатике и технике и технологије
Драгица Јовановић и Златко Филиповски

Игра са Микро:битом „Папир, камен, маказе“

Упутство:

```
on shake
  set weapon to pick random 1 to 3
  if weapon = 0 then
    show leds
  else if weapon = 2 then
    show leds
  else
    show leds
  +
on start
  set weapon to 1
```


ШКОЛСКА БИБЛИОТЕКА

Основна школа „Вук Караџић“ у Доњем Милановцу у свом саставу има и школску библиотеку. Уписана је у Централни регистар библиотека Србије 19.5.1995. године, са почетним фондом од 14.550 књига, а данас поседује 17.319 наслова.

У школској библиотеци прикупља се, обрађује и ученицима, наставницима и стручним сарадницима даје на коришћење библиотечко-информациона грађа (књиге, серијске публикације и др.) и извори. Она прикупља уџбенике и друга наставна средства намењена ученицима са сметњама у развоју и инвалидитетом, као и стручну литературу за наставнике и стручне сараднике.

Запослени у библиотеци настоји да код ученика развија навике читања и коришћења библиотечких услуга, као и да ученике оспособљава да користе информације у свим облицима и на свим

медијима и омогући им да овладају вештинама потребним за учење у току целог живота.

Поседује рачунар и интернет који су на располагању запосленима и ученицима за долажење до информација од значаја за образовно-васпитни рад.

Простор је уређен тако да ученици и наставно особље могу да проводе време читајући наслове које не смеју да износе (серијске публикације, енциклопедије, часописе,...). Библиотека тренутно има 283 корисника. Рад са ученицима у матичној школи одвија се свакодневно, а уторком, средом и четвртком са ученицима из издвојених одељења.

Библиотека је отворена сваког радног дана од 8.00 до 14.00 часова.

Школске лектире купљене новце од продаје сувенира у оквиру пројекта „Ђердапски сувенири“.

Библиотекар

Драгана Ђорђевић

ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

ЈУТРО НА СЕЛУ

Зора полако руди. Иза брда се помаљују први зраци сунца, док петао својим кукурикањем обавештава да је свануо нови дан. Са свих страна је природа богата лепотом. Шума је зелена, поток жубори док у њему пливају рибице. Вредне пчеле од раног јутра сакупљају полен са цветова. Њиве се поносе родне, пуне поврћа и мирисних цветова. Животиње шетају по пропланцима у потрази за храном. Стока на ливади пасе, а чобанин седи и ужива у чистом ваздуху. Риболовци и ловци рано у зору иду у лов, људи иду у потрагу за печуркама, деца крећу у школу. У јесен људи припремају зимницу и дрва за зиму. Баке плету вунене чарапе за своју породицу, док деке спремају дрва. Цело село се полако буди. Вредни сељаци ујурбано се крећу ка својим родним њивама. Сунце се полако диже и граја која је све гласнија каже нам да је свануо нови дан.

Милан Константиновић 6-2

ВЕЧЕ НА РЕЦИ

Живим поред реке Дунав и мислим да је то једна од најлепших река. Једне вечери шетала сам стазом која се налази поред Дунава. Тада сам схватила да то није само река, већ да је чаробно огледало у коме се огледа сјајни блистави месец. То вече је за мене било чаробно. Осушено лишће је опадало са смежураних грана дрвета, док их је нежни поветарац лагано љуљао. Била је то тишина у којој се чуо само ветар и одједном су се зачули срећни крици деце која су бацала ситне каменчиће у воду. Ветар је био све јачи и јачи. Таласи су замутили прелеп месечев одраз, док је лишће кренуло да лети на све стране. Пећароши, који су били покрај реке, полако су се паковали видећи да креће олуја и знајући да се рибе сакривају све дубље у реку. Трава је почела да се њише по снажном ветру. Таласи су постајали већи, Дунав као да се намрштио, док се месец скривао иза мрачних облака. Снажни таласи заплускивали су камене плоче кеја, док су животиње тражиле скровиште. И одједном, почела је киша. Мале, сјане капи су падале из све снаге и ударале о заталасани, сјајни Дунав. Тај звук ћу заувек памтити. Одједном је севнуло. Та светлост се огледала у реци, а призор је био чаробан. Грмљавина је све јаче грмела, тај звук је био попут ударања бубњева и то из све снаге. Киша је била све јача, а ветар све снажнији. Била је то права олуја! Никада нећу заборавити ово олујно вече и снагу природе коју сам тада видела.

Анка Зековић VI-2

Човек само срцем добро види

Мали Принц је књига која ће нам рећи доста о животу, детињству и одрастању. Писац је у причи желео да нам дочара колико се људи разликују од деце, а то је урадио примером слике змије и слона, коју одрасли нису разумели. Сваки одрастао човек гледао је на слику површно, мислећи да је то обичан шешир. Људи су се претворили у безосећајна бића које интересују само материјалне ствари и бројке и тиме доказали зашто су усамљени и немају пријатеље. Мали Принц може да буде пример како се понашати одговорно и чувати оно што имамо. То доказује његов однос са ружом и одговорност према својој планети. Мали Принц је због ружиних захтева кренуо у свет тражећи смисао живота и нови дом. Пролазио је кроз свакакве планете и упознавао свакојаке људе који су имали своје чудне циљеве. Сви су били усамљени, вероватно због свог понашања и особина. Мали Принц је кроз путовање стигао на Земљу. Нашао се у пустињи где је срео змију која му је отворила очи. Чак и на великој планети са много људи, човек се може осећати усамљено, баш као и на малој са једним становником. Принц је тада схватио колико је његова ружа посебна и колико је уствари воли. Схватио је да он ту, на Земљи, међу људима не може да пронађе правог пријатеља, јер већина њих ни не зна шта значи пријатељство. Ружа је била Принчев најбољи пријатељ и једина је била вредна пажње и нежности.

Силвија Ђорђевић VII2

Маче

Имам једно бело маче,
бело као грудва снега.
Када дођем из школе,
са плота ме гледа.

Кад уђем у двориште,
у недра ми скаче:
преде, гребе, мази се
и весело репом маше.

Када идем низ улицу,
он ме свуда прати,
погледом ме свуда тражи
и чека да се вратим.

Имам једно бело маче
око врата огрлицу има.
Име му је Срећко
и драг је свима.

Матеја Цекић 6-2

Јесен

Позна нам јесен стиже
и жуте латице ниже.
Стижу нам плодови зрели,
свако се дете томе весели.

На јесен кад падну кише
и сунце се тужно буди,
нема више цвркута птице,
игре лептира и љубичице.

Кад ветар снажно дува
и отреса лишће са грана,
то се ветар са лишћем игра
и са нама разговара.

Позна нам јесен стиже
и бакарне латице ниже.
Златна се боја са свих страна
простире преко грана.

Матеја Цекић 6-1

Наставница Срког језика

Верица Човић

Пахуљице снежне

Веју пахуљице снежне

Дивне су и нежне.

Почиње да пада снег
Забелео се онај тамо брег.

Снежне пахуљице владају
Деца се играју и по снегу падају.

У тој чаролији спрема се и Деда Мраз.
Ала ће да поцрвени образ.

Биће капица бела
Пролазиће кроз сва села.

Габријела Илић
IV разред

Смешни сусрет

Стао зец па каже
Да ће шаргарепу да смаже.

Дошла лија па га пита
Зашто он свуда скита?!

Наишао и вук
Он се жали да га боли кук.

Створила се и фока,
А за њом једна бела кока.

Лија хоће да се прикраде
И коку да украде.

Габријела Илић
IV разред

Учитељица

Ивана Милошевић

ГАЛЕРИЈА

Наставник ликовне културе

Војин Рупић